

ARA TOCA!

Durant aquest any de pandèmia, les organitzacions sindicals que signem aquest escrit hem demostrat el nostre compromís amb la societat. En uns moments de gran dificultat, hem impulsat un seguit d'acords que han permès la construcció d'una xarxa de protecció inèdita per al teixit productiu i les persones. Amb això hem impedit que es destruïssin milions de llocs de treball i milers d'empreses, i hem donat sentit social a les polítiques davant l'aparició i l'expansió de la COVID-19.

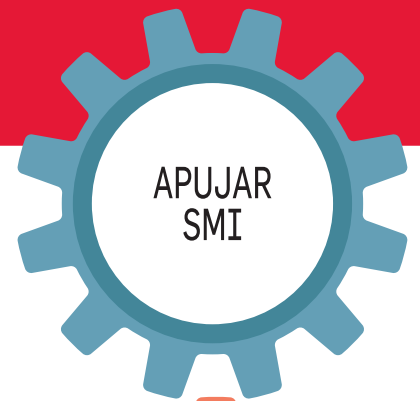
Ara, mentre la pandèmia arriba al pic de la tercera onada, les patronals i els governs estan impedit mesures estratègiques i essencials per garantir la igualtat social i la distribució de la riquesa.

No podem permetre que el cost de la crisi es carregui, una vegada més, sobre la classe treballadora.

Per això reclamem al nou Parlament de Catalunya que activi immediatament l'aprovació dels pressupostos. Cal reactivar l'economia de Catalunya per mantenir l'ocupació i generar nous llocs de treball de qualitat, per reforçar el sistema sanitari i les residències de persones grans o dependents, i per protegir 1.700.000 persones del risc de pobresa, ampliant els ajuts i la renda garantida de ciutadania.

Per això reclamem al Govern d'Espanya que compleixi els seus compromisos respecte de l'augment del salari mínim interprofessional i que derogui les reformes laborals i també la reforma de les pensions del 2013. Cal aprovar una llei per regular les plataformes digitals, una llei de transparència salarial i un pla de xoc contra la sinistralitat.

La congelació del salari mínim interprofessional és una opció que s'allunya de la línia d'acció majoritària dels països del nostre entorn i que afavoreix els sectors empresarials no perjudicats per la crisi. La pujada del salari mínim interprofessional és absolutament necessària per a les persones que treballen en condicions més precàries i per reactivar l'economia. Apujar els salaris més baixos és apujar gran part dels salaris de les dones.

ARA TOCA!

La negativa a derogar les reformes laborals perpetua el gran desequilibri que aquestes han deixat en el marc del nostre mercat de treball, on han instaurat la precarietat laboral mitjançant el debilitament de la negociació col·lectiva i també la devaluació salarial per augmentar els beneficis empresarials. Això ha permès l'enriquiment d'una minoria a costa de l'empobriment de la majoria. És un enorme mecanisme de devaluació salarial i d'augment dels beneficis empresarials que es va aconseguir debilitant els convenis i la negociació col·lectiva. Per posar fi a la pobresa laboral és imprescindible derogar les reformes laborals.

El Govern d'Espanya també ha abandonat el compromís polític de derogar la reforma de les pensions del 2013 i ens sorprèn amb declaracions sobre la necessitat de disminuir la despesa en pensions i ampliar el període de càlcul de la base reguladora. Ambdues coses, malauradament, empobririen la gent gran de manera intolerable.

Tant el Govern d'Espanya com el de Catalunya resten inactius davant de situacions insostenibles, com l'abús de les plataformes digitals, la situació de les treballadores de la llar i les cures, el treball agrari o el col·lapse dels sistemes d'ocupació. És imprescindible la negociació urgent de plans de xoc per als sectors del turisme, l'hostaleria, la indústria, l'agrari i els serveis públics.

La situació política actual requereix que ens mobilitzem a favor del progrés, la justícia social i la distribució de la riquesa. Per això us demanem que totes i tots participeu en la mobilització, amb l'objectiu clar d'aconseguir els canvis que necessiten la classe treballadora i la ciutadania, i no pas uns altres.

Febrer 2021

#AraToca

